

“Militeren in de vakbond getuigt van engagement voor en solidariteit met je collega’s”

Nieuws donderdag 1 juni 2023

De voorbije weken stormt het rond bpost, met tal van onthullingen over de toekenning van overheidsopdrachten. Hoe bekijk je dat vanuit een syndicaal oogpunt?

Chris Reniers: “We kunnen alleszins zeggen dat enkele van de voorbije ceo’s een akte van onbekwaamheid hebben afgeleverd. Ofwel waren ze onbetrouwbaar, ofwel waren ze niet verstandig genoeg om het overheidsbedrijf op een bekwame manier te leiden. Het is wel opmerkelijk dat nu zoveel politieke stemmen het niet nalaten commentaar te geven, premier De Croo op kop. Hij was nochtans tijdens de regering Michel zelf nog minister van Overheidsbedrijven. Tijdens zijn mandaat werd beslist dat er geen regeringscommissaris meer zou zetelen in de raad van bestuur van bpost. Hoe gek moet het lopen, dat de grootste aandeelhouder van een bedrijf geen direct zicht of controle meer uitoefent op de raad van bestuur? Dat is du jamais vu!”

Een van de punten die bpost verweten worden, is dat het de contracten voor krantenbedeling onterecht duurder heeft gemaakt, waardoor de Belgische staat te veel zou betalen.

Chris Reniers: “Dit is geen eenduidig verhaal. Voor dergelijke contracten wordt de markt bevroegd. Wanneer er geïnteresseerde spelers zijn, kunnen die meedingen naar het contract. Dat is bijvoorbeeld het geval voor de krantenbedeling in Antwerpen en Gent, die in handen is van private spelers. De reden? Het zijn compacte markten en dus is er heel wat winst te halen. Voor meer landelijke, uitgestrekte gebieden halen ze hun neus op omdat de winstmarges er veel lager liggen. Die contracten moeten dan opgepikt worden door bpost en zijn, gezien de regionale spreiding, dan ook duurder. Het is het perfect voorbeeld van ‘cherry picking’: de overheid moet dus instaan voor het overschot, terwijl de privé gaat lopen met de winstgevende delen van de markt. Men moet hier ook de rol van de uitgeverijen niet vergeten. Zij betalen immers niet de volle prijs voor de verspreiding van hun drukwerk.”

Het is weinig verbazingwekkend dat rechtse politici deze kans aangrijpen om te pleiten voor een privatisering van bpost.

Chris Reniers: “Ze vergeten dan wel dat bpost een groot deel van haar dividenden afstaat aan de Belgische staat en dus de belastingbetaler. Op 11 jaar tijd gaat het om ruim 1,4 miljard euro. Dat is toch niet niets! ACOD verzet zich dus tegen alle stemmen die opgaan om de deelname van de Belgische staat in bpost te verminderen of om het overheidsbedrijf te privatiseren. Degenen die daarvoor pleiten en lobbyen zijn dezelfde die de Franse, Nederlandse en Duitse post willen binnenhalen. Bepaalde personen die nu hard roepen, hebben boter op het hoofd!

De ACOD zal echter wel een bondgenoot zijn in plannen om de bedrijfscultuur te verbeteren. Er moeten bijvoorbeeld veel duidelijkere regels en controle komen voor consulting en lobbying. Gebuisde consultants of kaders zouden niet van het ene bedrijf naar het andere mogen hopen, telkens een spoor van vernieling achterlatend.”

Iets anders, maar met raakpunten. Vlaanderen kampt met een schrijnend tekort aan kinderopvangplaatsen. Werkgeversorganisatie Voka stelde daarom voor zelf kinderopvangplaatsen te organiseren, die bedrijven zouden kunnen 'kopen'. Wat vind je daarvan?

Chris Reniers: "Dat is absoluut niet de manier waarop kinderopvang moet georganiseerd worden. Kinderopvang en onderwijs zijn echt taken van de overheid. Nu het einde van het schooljaar eraan komt, merk je immers dat meer en meer kinderen niet terecht kunnen in de school van hun keuze. Naast de problemen van het buitengewoon onderwijs - waar kinderen te lang onderweg zijn naar school - kunnen ook veel kinderen zelfs niet naar scholen in hun directe omgeving of naar scholen van hun taalkeuze. Het is dus hoog tijd dat de Vlaamse overheid daar meer in investeert. Het gaat immers over de toekomst van onze kinderen."

De cover van deze editie verwijst naar de militantenvorming die de ACOD nu organiseert. Wat is daarvan de bedoeling?

Chris Reniers: "De ACOD besteedt heel wat tijd en geld aan vorming en opleiding. Het is belangrijk dat mensen die militeren voor onze vakbond en daar dagelijks veel energie, tijd en werk insteken, goed ondersteund voorbereid worden voor hun inzet op de werkvloer. Militant zijn in de vakbond getuigt immers van engagement en solidariteit met de collega's op de werkvloer. Het is één van de moeilijkste taken binnen de vakbond. Je staat in nauw contact met je collega's en je moet tegelijk je weg zien te vinden in de structuur van je sector en je gewest. Een degelijke opleiding is dus erg noodzakelijk. Je leest er meer over op pagina 6 van deze editie. Ik ben heel trots dat we een eerste sessie van onze militantenvorming met enthousiaste en gemotiveerde deelnemers en animatoren succesvol hebben afgerond. Het is zo een waardevolle aanvulling op de al bestaande basis- en kadervorming van de ACOD."